

Zpravodaj

Dům na půli cesty Velký Dvůr

Dům na půli cesty v roce 2009

Historie Domu na půli cesty ve Velkém Dvoře je spojená s obrovským úsilím Sdružení pěstounských rodin vytvořit zázemí mladým lidem z dětských domovů a z pěstounských rodin. Díky dobrodincům a dárcům Dům žije více jak sedm let. Mnoho mladých dospělých již zde našlo oporu při prvních krocích samostatného života.

V letošním roce vstoupila naše registrovaná sociální služba do Individuálního projektu Jihomoravského kraje a je podpořena z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost poskytnutím dotace na realizaci projektu Zajištění vybraných sociálních služeb na území Jihomoravského kraje. Tento projekt je spolufinancován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky. V průběhu roku se podařilo velmi dobře zkoordinovat činnost všech složek – kraje, monitorovací firmy Euronest a poskytovatelů.

Jedinečná podpora nám díky Jihomoravskému kraji pomohla vytvořit stabilní prostředí pro budování všestranné kvalitní služby. Získali jsme možnost rozvinout systém péče o mladé dospělé v různých životních situacích, každého z nich zapojit do odpovědného řešení osobních otázek budoucnosti. Podařilo se stabilizovat zázemí služby a prohloubit vztahy s dětskými domovy a samosprávnými orgány. Loučení s některými mladými lidmi bylo radostné, protože odcházeli do zabezpečeného bydlení, do kvalitní rodiny, tedy s nadějí do dalšího života.

O tuto radost se chceme podělit se všemi, kteří zůstávají našimi pomocníky. Každá pomoc materiální či finanční, vstřícnost k našim mladým dospělým v zaměstnání, nabídka možností a prostředků, jak nahradit nedostatek vlastní rodiny, je skutečně nedocenitelnou pomocí. Naše vyjádření díky je výrazem vděčnosti mnoha mladých lidí, kterým se podařilo zapojit do plného života naší společnosti.

Mgr. Ing. Pavel Šmýd,
manažer projektu

Kde služba znamená krok k samostatnosti

Hodnocení úspěšnosti naší pobytové služby není vůbec jednoduché. Kdybychom byli hodně přísní a vycházeli pouze z dat, která zachycují životní situaci mladých mužů a žen v době jejich příchodu do našeho Domu a jejich začlenění do společnosti v době, kdy pobyt v našem zařízení jakýmkoliv způsobem končí, bylo by procento úspěšnosti poměrně nízké. Jsem však toho názoru, že je třeba hodnotit naši službu v širších souvislostech, a tam už je míra úspěšnosti působení daleko vyšší.

Když se ohlížíme za uplynulými dny, zjišťujeme, že je těch událostí tolik, až se tomu pomalu ne-

chce věřit. Realita není samozřejmě vždycky taková, jakou si ji na počátku, při podpisu smlouvy s klientem, všichni představujeme. Už jenom

Zpravodaj

fakt, že mezi současnými uživateli jsou pouze dva, kteří s námi ve Velkém Dvoře vstupovali do roku 2009, ukazuje, že časová omezenost služby, která dle dikce zákona „zpravidla nepřevyšuje jeden rok“, není možná tak úplně ideální.

Složitější společenská a ekonomická situace v celé naší republice je i pro zařízení sociálních služeb určitou výzvou a „zkouškou ohněm“. Základem jsou pracovní příležitosti. Důležitá je i nabídka pomoci různých nadací, organizací i jednotlivců. Ve spolupráci s Nadací Taťány Kuchařové Krása pomoci získá jeden z našich klientů řidičský průkaz. Nezištně nám pomohl Rotary club Valtice – Břeclav, Jezdecký klub Mikulov, firma Voda – plyn – topení Petr Fiala,

Město Pohořelice a řada dárců z farností, úřadů i jednotlivých občanů. Bohužel ne vždy je naše spojené úsilí korunováno úspěchem. I my jsme se museli vypořádat s jevy negativními, jednáními a opatřeními méně příjemnými.

Jak známo, každé ráno je nové a připravuje nám situaci novou, neopakovatelnou, někdy předpokládanou, jindy zcela nečekanou. Takový už je prostě život v našem Domě a o něm je právě náš Zpravodaj.

Mgr. Ladislav Nevřkla,
vedoucí Domu na půli cesty

Co všechno v Domě řešíme

Klienti našeho Domu na půli cesty jsou různí, zároveň však mají celou řadu věcí společných. Zejména potřebu odrazit se do samostatného života, na který zatím nejsou podmínky. Ve většině případů nemají žádné příjmy ani sociální zázemí, o které by se mohli opřít. Téměř všichni ve svém životě prožili trápení, které si v sobě nesou stále a projevuje se v jejich chování i komunikaci. Postrádají však také pracovní návyky, výdrž a reálný pohled na život. To vše tyto mladé lidi znevýhodňuje, a proto se snažíme nabízet pomocnou ruku, abychom jim jejich vstup do samostatnosti usnadnili.

Přichází k nám zejména klienti z dětských domovů, výchovných ústavů a v poslední době i pěstounských rodin. Někteří se sem stěhují přímo z rodin či ústavní výchovy, jiní si už vyzkoušeli samostatný život, ale z nějakého důvodu se jim nepodařilo si své zázemí vybudovat či uchovat, a proto potřebují podat pomocnou ruku a začít znovu.

Hlavním cílem, od kterého se pro klienty odvíjí právě možnost se osamostatnit, je zaměstnanost a finanční příjem. Získat zaměstnání je však pro ně z mnoha důvodů obtížné. Sehnat práci v nějaké menší firmě v okolí je v současnosti prakticky nemožné a na dojíždění chybějí peníze.

Milada Brichtová s Jiříkem,
synem jedné z našich klientek

Ochotně vstříc nám díky velkému pochopení personálky vyšly firmy DHL a CPI Moravia Brooks. Bohužel nyní ani tam není pro naše klienty místo. Milým překvapením byla pro nás letos na jaře i spolupráce s rodinou Lavičkových z blízké obce na jejich zemědělské farmě. Dobrou spolupráci máme s místním úřadem práce a sociálním odborem městského úřadu, kde jsou velmi ochotní a vycházejí nám vstříc, jak jen to jde. V posledních měsících jsme navázali kontakt s blízkým odborným učilištěm Cvrčovice, kde někteří naši klienti studují. Pravidelně je klientům k dispozici psycholožka PhDr. Michalová z poradny Sdružení pěstounských rodin, která za nimi jezdí přímo do Domu.

Mgr. Milada Brichtová,
sociální pracovnice

Dovez dřevo, nakrm koně a uklid' dvůr

Tak takhle nekompromisně tady u nás v Domě nikdo nevelí. Ale na druhou stranu k nám uvedené činnosti patří zcela neodmyslitelně. Nezbytnou součástí pracovní terapie našich klientů je i jejich podíl na údržbě a úpravě areálu našeho Domu. Není to jenom nádherně zrekonstruovaný bývalý lovecký zámček Leopoldsdruhe s čestným dvorem s travnatými plochami a květinovou výzdobou, ale i přílehlé pozemky s meduňkou lékařskou, skleníkem na straně jedné a živočišnou farmou na straně druhé. Popravdě řečeno, dalo to docela dost práce přimět naši klientelu k tomu, aby pochopila, že všechno, co náš Dům nabízí, není samoúčelné, ale má to svůj viditelný, hmatatelný i skrytý význam. Byly chvíle, kdy i my sami jsme se vážně zamýšleli nad smysluplností toho všeho, co zde nabízíme a co děláme. Dnes víme, že koňská farma i naše ovčí stádečko k nám patří a jsou jedním z našich viditelných symbolů. Ekologické poličko s meduňkou a meduňkový čaj v biokvalitě, stejně jako naše včelí úly, jsou zase hmatatelným výsledkem naší zahradnické činnosti.

Nástupem nového údržbáře, Mgr. Bohumila Kutnohorského a lepší koordinací všech činností se

zvýšila nejen kvalita provozního zajištění služeb, ale i podíl klientů na ní. Postupně si upravujeme a modernizujeme vnitřní vybavení celého Domu. Velký podíl na tom má paní správčová, Ivana Zdražilová, která se umí postavit ke každé práci. Novými členy našeho pracovního týmu jsou sociální pracovnice Bc. Aneta Špínarová a hipoterapeutka Lenka Pokorná.

Mgr. Ladislav Nevřkla,
vedoucí Domu na půli cesty

Psycholog Domu – partner klientů

Dům na půli cesty, respektive jeho obyvatelé, jsou pro psychologa Poradny náhradní rodinné péče průběžně obdělávanou „ornou půdou“. Jeho práce začíná tehdy, kdy mladý dospělý projeví zájem stát se jedním z těch, pro něž byl Dům zřízen jakožto odrazový můstek do samostatného života. Nový adept se podrobí psychologickému vyšetření, a pokud se nevyskytnou opravdu velmi závažné okolnosti, které by přijetí do Domu vylučovaly, stává se jeho klientem.

A jelikož chceme dát šanci co největšímu počtu zájemců, je zřejmé, že práce sociálních pracovníků není lehká; o vzorovém klientovi, který by dodržoval pravidla, zajímal se aktivně o práci, chodil pravidelně do zaměstnání a ještě se staral o získání samostatného bydlení, si mohou

pracovníci Domu pouze nechat zdát. Častěji je pravdou opak. Klienti potřebují pomoc. Ta, která je v kompetencích psychologa, je jim poskytována podle potřeby, ale pravidelně vždy druhou středu v měsíci. Ve většině případů je namíště podpůrný psychoterapeutický rozhovor, a to zejména ve fázi přizpůsobování se chodu zařízení které, jak známo, není ústavem, ale dodržování pravidel potřebných u jakéhokoli druhu soužití, je vyžadováno. Vyskytují se samozřejmě problémy vztahové (kamarádské, partnerské), potíže se zvládáním sociální role, sexuální odlišnosti, problémy v kontaktu s biologickou nebo pěstounskou rodinou, případně zařízením, kde klient dříve pobýval. Vzhledem ke složitě rodinné a osobní anamnéze i osobnostním zvláštnostem

Zpravodaj

klientů Domu dochází dosti často k nejrůznějšímu selhávání. V indikovaných případech tak pomáhá svou intervencí i psycholog. V případě potřeby jsou klienti odkazováni na ambulantní péči jiných odborníků, případně na jiná zařízení.

Psycholog Domu na půli cesty je partnerem zejména pro klienty, kteří sami chtějí lépe zvládat svou situaci, mít svůj život ve svých rukou.

A pokud „se zadaří“, je to povzbuzující zpráva pro všechny, kdo s mladými lidmi sdílejí v D1/2 kousek jejich života. Přejí obyvatelům, aby, až přijde ten správný čas, vykročili z bran Domu tou správnou nohou.

PhDr. Alena Michalová,
psycholožka SPR

A máme nového koníčka...

V angličtině existuje termín „hobby“, který do českého jazyka překládáme nejčastěji jako „koníček“. Tedy něco, co nás baví, dělá nám radost. A co může být větším koníčkem, než opravdový KŮŇ? Snad jen koně dva!

Naším klientům zpřijemňují pobyt v Domě dvě kobylinky - Gremy a Grácie. Od počátku listopadu jsme se rozhodli využít také jejich terapeutický potenciál a zařadili jsme do naší nabídky služeb i podpůrnou psychoterapeutickou metodu Léčebné pedagogicko-psychologické ježdění (dále jen LPPJ). LPPJ je jednou ze tří složek hiporehabilitace, což je pojem zahrnující veškeré využití koně k léčbě člověka. Snažíme se především o zvýšení kvality života našich klientů, smysluplné využití jejich volného času, zlepšení fyzické kondice i mentální pohody.

Jak jsem se již zmínila, máme k dispozici dva koníky a v současné době se ježdění pravidelně účastní dva až tři klienti. A ti, kteří třeba zatím mají obavy si na koně sednout, se na nás přijdou alespoň podívat a s leccím nám pomohou. Klienti tak spolu komunikují a spolupracují. Také si zvyšují sebevědomí, protože za svoji snahu a pokroky si jistě zaslouží velkou pochvalu!

A tak máme na začátku lekce introvertního a lehce zakřiknutého mladíka, který na konci odchází nadšený a vypráví o svých vlastních zkušenostech s koňmi. Nebo slečnu, která se učí prosadit se a chovat se asertivně, což se pak pozitivně promítá i do jejich osobních vztahů.

Věřím, že nadšení našich klientů nevyprchá a naopak se k naší jezdecké skupince přidají další. Držíme jim palce a průběžně vás budeme informovat o tom, jak nám koně jdou.

Lenka Pokorná,
hipoterapeutka

Veškeré informace o naší službě najdete na webových stránkách: www.dumnapulicesty.cz a v propagačních materiálech Sdružení pěstounských rodin. Informace poskytneme a dotazy zodpovíme i e-mailem: dum@pestouni.cz nebo telefonicky na tel.: 519 424 354, 731 507 403 a 733 534 476.

Zpravodaj, Dům na půli cesty Velký Dvůr u Pohořelic, zařízení SPR. Evidováno MK ČR E 18236.
Redakce: Mgr. Ladislav Nevrla, Mgr. Lenka Pospíšilová